

Bona nit, soroll petit

La Bruna era al llit quan va sentir:

Rac-rac.

—Qui hi ha?

Era la branca que saludava la finestra.

—Bona nit, branca.

Després va sentir:

Fffuuu.

—Qui hi ha?

Era el vent que buscava un racó per dormir.

—Bona nit, vent.

De sota l'armari va arribar:

Cric-cric.

—Qui hi ha?

Era un grill petit que afinava la seva cançó.

—Bona nit, grill.

Al final, la Bruna va sentir:

Tum-tum. Tum-tum.

Es va tapar fins al nas.

—Qui hi ha?

Va posar-se una mà al pit.

Era el seu cor.

—Bona nit, cor.

La branca va callar. El vent es va estirar. El grill va acabar la cançó.

I el cor, molt fluixet, va continuar dient:

Tum-tum. Soc aquí. Tum-tum. Soc aquí.